

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **V. M.**, bývajúcej **G.**, zastúpenej advokátom JUDr. **M. S.**, **S.**, proti žalovaným **1/ JUDr. J. J.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu **I. M.**, **R.**, zastúpeného advokátom Mgr. **A. F.**, **U.**, **2/ R. Ľ.**, bývajúcemu **J. G.**, **3/ M. Š.**, bývajúcemu **D.**, **4/ Ľ. Š.**, bývajúcemu **K.**, všetci zastúpení advokátom JUDr. **M. H.**, **U.**, o **neplatnosť kúpnej zmluvy**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 3 C 23/2003, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 21. mája 2008, sp.zn. 11Co 91/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník rozsudkom zo 14. marca 2007 č.k. 3 C 23/2003-116 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti uzavretej 26. marca 2003 medzi žalovaným 1/ so žalovanými 2/ až 4/ v rámci speňažovania konkurznej podstaty, v zmysle opatrenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1K 159/97 zo 17. marca 2003. Dospel k záveru, že nebol daný naliehavý právny záujem na takomto určení, pretože stav právnej neistoty alebo ohrozenia práva môže byť vyriešený len určením vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti. Skonštatoval, že k porušeniu práva už došlo, z čoho v zmysle interpretácie ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. vyplýva, že určovací žaloba, ktorá zabezpečuje preventívnu ochranu, v tomto prípade nie je namieste.

Na základe odvolania žalobkyne Krajský súd v Prešove rozsudkom z 21. mája 2008, sp. zn. 11 Co 91/2007 potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Svidník vo výroku o zamietnutí žaloby a zmenil ho vo výroku o povinnosti náhrady trov konania. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, ktorý ďalej doplnil o ďalšie dôvody spočívajúce v zistení zániku vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom predaja, a teda aj nedostatku jej aktívnej legitímácie na podanie takejto žaloby. Tým, že žalobkyňa ničím nespochybnila zápis prevedenej nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty (§ 19 zákona č. 328/1990 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov), presadila sa nevyvrátiteľná domnienka správnosti zápisu predmetnej nehnuteľnosti do konkurznej podstaty a žalobkyňa jej oprávneným speňažením, o svoje vlastnícke právo účinne prišla.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podala včas dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v zmysle § 243b ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania a jeho dôvodnosť zakladala na skutočnosti, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, pretože jej neumožnil, aby sa hmotnoprávna rovina predmetného sporu v konaní riadne pojednávala. Odvolací súd svojím rozhodnutím o tom, že žalobkyňa nemá vlastnícke právo k nehnuteľnosti, porušil zásadu dvojinstančnosti konania, pretože prvostupňový súd sa meritom veci vôbec nezaoberal a žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zamietol z procesného dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu. Krajský súd v Prešove ďalej zaťažil svoje rozhodnutie vadou v zmysle § 241 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, keď v dôsledku nedostatočného odôvodnenia je toto nepreskúmateľné, a vadou podľa § 241 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, keď vec nesprávne právne posúdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky príslušný rozhodovať o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený advokátom, skúmal, či dovolanie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a či je dovolanie vo veci prípustné (§ 236 ods. 1, § 237 a § 238 O.s.p.). Dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať.

Podľa § 237 Občianskeho súdneho poriadku je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, alebo rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolanie je ďalej prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), ako aj proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V predmetnej veci bol rozsudkom odvolacieho súdu potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa a odvolací súd prípustnosť dovolania v zmysle § 238 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku nevyslovil, a napadnutému rozsudku odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu (od názoru ktorého by sa odvolací súd mohol odchýliť). Nie je teda daná prípustnosť podľa § 238 Občianskeho súdneho poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky teda skúmal, či nie je daná prípustnosť (a dôvodnosť) dovolania v zmysle § 237 Občianskeho súdneho poriadku, majúc na zreteli najmä žalobkyňou uplatnené procesné pochybenie podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

Odňatím možnosti konať pred súdom je taký postup súdu, ktorým bolo účastníkovi konania znemožnené realizovať tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva.

Podľa § 219 Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 14.10.2008) odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V prejednávanej veci sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu neexistencie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti napadnutej kúpnej zmluvy (§ 80 písm. c/ O.s.p.), pričom na zdôraznenie správnosti tohto právneho záveru dodal ďalší dôvod, ktorým je zánik vlastníckeho práva, a teda absencia aktívnej legitimácie žalobkyne ako ďalšej podmienky danosti naliehavého právneho záujmu.

Samo skúmanie, či v prípade žaloby o určenie, či tu právny vzťah je alebo nie je (§ 80 písm. c/ O.s.p.), nemožno pokladať za skúmanie procesných podmienok v zmysle § 103 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. Existencia naliehavého právneho záujmu je predmetom konania vo veci samej a je na žalobcovi, aby jeho danosť v konaní preukázal. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že súd prvého stupňa rozhodol vo veci z procesného dôvodu, a teda ani s jej názorom, že odvolací súd rozhodujúc na základe posudzovania veci aj v hmotnoprávnej rovine zaťažil konanie vadou podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

Dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodovanie nie je žalobkyňou tvrdenu vadou (§ 237 písm. f/ O.s.p.), ani inou vadou konania uvedenou v § 237 Občianskeho súdneho poriadku postihnuté. Dovolanie žalobkyne teda nie je prípustné ani v zmysle tohto zákonného ustanovenia.

Vzhľadom na uvedené sa dovolacie konanie obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmavania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, ktorej nesprávnosť žalobkyňa v dovolaní namietala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov dovolanie navrhovateľky v súlade s § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný, odmietol.

V dovolacom konaní žalobkyňa nebola úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovaným (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

Keďže žalobcom v konaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd im náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: